

Det må anses for hensigtsmæssigt, at man ved en opdeling af landsdele så vidt muligt følger den for hjemmevernet fastsatte inddeling med 7 forsvarsregioner, nemlig 3 i Jylland, 1 på Fyn og 3 på Sjælland med Lolland-Falster. Ved fastsættelsen af hjemmevernsregionernes grænser har man i sin tid af hensyn til samarbejdet med civile myndigheder så vidt muligt fulgt landets civile administrative inddeling (amtsgrænser), og dette må også anses for mest hensigtsmæssigt for det samlede forsvars vedkommende.

Regionerne bør atter opdeles i et hensigtsmæssigt antal distrikter, hvert med en ansvarlig chef.

Pa grund af Bornholms isolerede beliggenhed, der bevirker, at øens forsvar ikke har nogen tilknytning til forsvaret af den sjællandske øgruppe, bør regionschefen her have en med vestre og østre landsdelskommando sideordnet stilling i forhold til den øverste ledelse.

For så vidt angår søværnet er der forudset oprettet marinekommandoer, der i udførelsen af deres opgaver assisteres af underlagte marinedistrikter.

En sådan særlig organisation inden for søværnet har allerede eksisteret siden besættelsen og har i lighed med tilsvarende organisationsformer i andre marinere til formål at sikre den fornødne kontrol over og bevogtning af de forskellige forsvarsområder.

Marinekommandoerne har under søværnskommandoen hver for sit område ledelsen dels af søværnets lokale opgaver og dels af sådanne dele af de operative flådestyrker, som søværnskommandoen eventuelt måtte finde det hensigtsmæssigt i givet tilfælde at stille til deres rådighed. Blandt de lokale opgaver kan særlig nævnes vurdering af og indberetning om begivenheder på søen, fyrslukning og fyrtænding, udlægning, vedligeholdelse og bevogtning af minespæringer, varetagelse af minestrygningsopgaver og dirigering og beskyttelse af handelsskibsfarten.

Til hjælp ved løsning af en væsentlig del af de nævnte lokale opgaver — herunder ikke mindst meldetjenesten — samt ved opretholdelse af den lokale forbindelse med hærens regionschefer har hver marinekommando et efter forholdene fastsat antal marinedistrikter, under hvilke kystbefæstningsanlæg, basishavne, kyststudiestationer m. v. er henlagt.

Der påregnes oprettet 3 marinekommandoer, nemlig:

1) Sundets marinekommando omfattende Østersøen øst for en linie syd for Lolland samt Sundet og den sydøstlige del af Kattegat,

2) Bælternes marinekommando omfattende den øvrige, vestlige del af Østersøen samt Bælterne med tilstødende farvande og den sydvestligste del af Kattegat og

3) Nordsøen og Kattegats marinekommando omfattende Kattegat fra en linie nord for Anholt samt Skagerak og Nordsøen.

Flyvevåbnets jordtjeneste omfatter luftvarslingstjeneste, meddelelsestjeneste, reparations- og forsyningstjeneste samt flyvestationstjeneste d. v. s. betjening af alle til flyvepladsens flyvemæssige brug hørende anlæg m. v., herunder flyveledertjeneste og vejrtjeneste. Den ledes i hver af landsdelene af en basiskommando, sammensat af personel fra flyvevåbnet. Basiskommandoen er fælles overordnet myndighed for flyvepladskommandantskaber, lufttradarstationer samt andre basisenheder i vedkommende landsdel. Under basiskommandoerne henhører således bl. a. kommandocentraler m. m. til brug for den under flyvevåbnet henhørende luftvarslingstjeneste. Endvidere henhører flyverenhedernes vedligeholdelses-, depot- og forsyningstjeneste samt de øvrige faglige tjenestegrene, der i hovedsagen er knyttet til flyvepladserne, under basiskommandoen.

Planlægning og ledelse af forsvar for flyvepladserne mod fjendtlige landmilitære styrker påhviler landsdelskommandoerne.

Mod mål i luften må luftværnsartilleriets anvendelse ske i fornødent samarbejde med flyvevåbnet.

Såvel inddelingen i landsdele som inddelingen i regioner og distrikter er forudsat i størst muligt omfang at være fælles for de tre værn.

En med hærens inddeling i landsdelskommandoer, regioner og distrikter geografisk helt sammenfaldende inddeling for så vidt angår landets inddeling i marinekommandoer og -distrikter er ikke mulig bl. a. fordi et farvandsområde som f. eks. Store Bælt set fra et landmilitært synspunkt naturligt må betragtes som en skillelinie, medens det fra et sømilitært synspunkt må ses som eet område omfattende begge sider af dette.

Til § 13.

Man har ikke fundet det rigtigt gennem nærværende lov at fastlægge rammerne for de tre værns ordning i detaljer, idet denne ordning fremdeles bør gøres til genstand for